

■ Μακρυὰ ἀπὸ σκόρδα, ματόχαντρες, φυλαχτὰ καὶ ξεματιάσματα

Ἀφοῦ φοράω σταυρό...*

- **Ὶτοιμος!...** Εὐχήσου μου καλὴ βόλτα, γιατί, κι ἔφυγα!
- **Στάσου,** στάσου, λεβέντη μου, νὰ σὲ καμαρώσω.
- **Τσέκαρε** τὸ μπουφανάκι μου, πῶς σοῦ φαίνεται; **Ἄ**ωρο τῆς μάνας μου.
- **Μιὰ** χαρὰ εἶσαι, μὴ βασκαθεῖς... **Ὶ**μως, περίμενε λίγο.
- **Χαρτζιλικάκι;** **Ἄ**ν λέω ὄχι...
- **Γιὰ** βάλε αὐτὸ στὸ τσεπάκι σου.
- **Τί** ἔχεις τυλιγμένο ἐδῶ μέσα; **Σ**κόσορδο! **Ἄ**ν ὑπάρχει περίπτωση!
- **Γιὰ** τὸ κακὸ **μάτι,** ἀγόρι μου... ποιὸς θὰ τὸ πάρει εἶδηση;
- **Τίς** προάλλες ποὺ μοῦ τὸ εἶχες βάλει στὴν τσάντα χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω, ἔγινε τελειῶς ρεζίλι στὴν παρέα.

«**Σ**κόρδο μοῦ μυρίζει», ἄρχισε ὁ Πάνος. «**Κι** ἐμένα», σιγοντάριζαν οἱ περισσότεροι, μέχρι ποὺ ὁ Τάκης, τὸ λαγωνικό, τὸ ἐντόπισε πάνω μου. **Π**ολὺ γέλιο ἔπεσε, ἀλλὰ ἐγὼ κόντεψα νὰ σκάσω...

- **Νὰ** μὲ συμπαθῆς, παιδάκι μου, ποῦ νὰ τὸ φανταστῶ; **Τ**ουλάχιστον νὰ σοῦ κρεμάσω ματόχαντρο στὸ λαιμό.

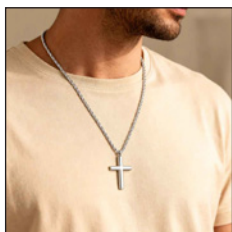
- **Ἄ**ν χρειάζεται, γιατί, δὲν τὸ θέλω. **Ἀ**φοῦ... ἀφοῦ φοράω **σταυρό!**

- **Ὶ**πειδὴ πιστεύεις, γι' αὐτὸ καὶ θὰ στὸ πῶ: **Ἀ**ν σὲ **ματιάσουν,** μπορεῖ νὰ σὲ βρεῖ μεγάλη συμφορά.

- **Γιατί,** στὸ ξαναλέω, γι' αὐτὸ φοράω **σταυρό...** καὶ κάνω στὸν σταυρό μου καὶ δὲν φοβᾶμαι. **Φ**εύγω. **Μ**ὲ περιμένουν τὰ παιδιά.

* * *

- **Ὶ**χει **δίκιο** τὸ παιδί, μάνα. **Ξ**έρεις τί εἶπαν στὴν Ἐκκλησία τὴν Κυριακή; **Ἄ**μην ἀσχολεῖστε μὲ τὸ **μάτι** καὶ κυρίως μὴν προσπαθεῖτε νὰ τὸ ἀποτρέψετε μὲ σκόρδα, ματόχαντρες καὶ φυλαχτά...».

- **Ὶ**τσι εἶπαν, κόρη μου; **Ἀ**φοῦ ἔχω ἀκούσει πῶς ἡ Ἐκκλησία παραδέχεται τὸ **βάσκαμα.**

- **Ναί,** τὸ τόνισε ὁ παπα-Σταῦρος: **ἡ** **βασκανία**

εἶναι χτύπημα τοῦ πονηροῦ, «ποὺ γιὰ νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ, χρησιμοποιεῖ τὸν φθόνο τῶν ἀνθρώπων» (Μ. Βασίλειος). **Καὶ** τὸ ἐξήγησε: **Ὁ** φθονερός ὑποφέρει βλέποντας τὰ καλὰ κάποιων συνανθρώπων του. **Ὁ** ἐχθρός μας αὐτὸ τὸ ἐκμεταλλεύεται καὶ ἐκδηλώνει τὴν κακία του πρὸς αὐτούς.

- **Ποιὸς** πιάνει τὸ **μάτι**; **Εἶπε**;

- **Συνήθως** ὅσους δὲν θέλουν καὶ δὲν ζητοῦν τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ καὶ ἴσως ὅσους συνεχῶς ἀσχολοῦνται μὲ αὐτὰ τὰ καμώματα τοῦ διαβόλου.

- **Κακὸ** ποὺ ἔπαθα... **Τί** πρέπει νὰ κάνουμε δηλαδή;

- **Τὸ** ξεκαθάρισε· ἡ **βασκανία** εἶναι δαιμονικὴ ἐνέργεια!

- **Εὐτυχῶς**, ξέρω νὰ **ξεματιάζω** καὶ θὰ στὸ μάθω καὶ ἐσένα.

- **Δὲν** πρόκειται ποτὲ νὰ γίνῃ αὐτό.

- **Τί** λές, παιδί μου, ἔχεις οἰκογένεια. **Ὅταν** εἶναι κάποιος **ματιασμένος**, ξέρεις τί θὰ κάνεις;

- **Ναί**, μᾶς συμβούλεψε, κατ' ἀρχάς, νὰ μὴν εἴμαστε τόσο βέβαιοι, ὅτι ἡ αἰτία μιᾶς κακοδιαθεσίας ἢ μιᾶς δυσκολίας εἶναι πάντα τὸ **κακὸ μάτι**. **Μπορεῖ** νὰ ὑπάρχουν λόγοι ὑγείας ἢ ἄλλες ἀντίξοες καταστάσεις.

Ἄν ὥστόσο ἐκτεθεῖ κάποιος στὴν **μανία** τοῦ ἐχθροῦ, νὰ μὴ **θαρρεῖ** νομίζοντας, ὅτι μόνοι μας καὶ μόνο μὲ τὴν δική μας δύναμη θὰ τὸν ἀντιμετωπίσουμε. **Ἄς** καταφύγουμε στὴν Ἐκκλησία μας, ποὺ ἔχει εἰδικὴ **Εὐχὴ** γιὰ τὴν **βασκανία**. **Τὴν** διαβάζει μόνον ὁ Ἱερέας καὶ ἐλευθερώνεται ὁ ἀνθρωπὸς μας.

- **Δὲν** εἶναι καλύτερα ὅμως νὰ φυλαγόμαστε;

- **Ἄν** ἀκουγες τὸν **παπα-Σταῦρο**... εἶπε κάτι πραγματικὰ σοφὸ:

«Φροντίστε νὰ μὴν προκαλεῖτε μὲ τὸν λόγο καὶ τὸν τρόπο σας τὴν ζήλεια τοῦ ἄλλου. **Κι** ἂν καταλαβαίνετε, ὅτι κάποιον τὸν τρώει τὸ σαράκι τοῦ φθόνου, προσευχηθεῖτε θερμὰ γι' αὐτόν». **Καὶ** συμπλήρωσε:

«Ὅποιος προσεύχεται, ἐξομολογεῖται καὶ κοινωνεῖ δὲν κινδυνεύει οὔτε νὰ **ματιάσει**, οὔτε νὰ **ματιαστεῖ**».

Μόνο ὅταν μένουμε κοντὰ στὸν Θεὸ εἴμαστε προστατευμένοι...

- **Καλὰ** τό 'λεγε, δηλαδή, τὸ παιδί μας: **Φοράω** στὸν **σταυρό** μου, κάνω τὸν **σταυρό** μου καὶ δὲν φοβᾶμαι.

- **Ἐσὺ** μᾶς τό 'μαθες, μάνα μου, μὴν τὸ ξεχνᾷς...

«Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης... **Σταυρὸς**, πιστῶν τὸ στήριγμα... **Σταυρὸς** δαιμόνων τὸ τραῦμα...».

□